

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nuclevs Casuum Conscientiæ Sive Brevis Notitia Eorum
quæ scitu vel necessaria, vel valde utilia sunt
Confessarijs in primo ingressu ad audiendas Confessiones**

Agostini, Giuseppe

Coloniae Agripp., 1644

De Detractione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41767

non datur ordo inter illos; tunc omnes
tenentur ad restitutionem, etiam si di-
midia illorum pars satis fuisset ad con-
demnationem: non enim est maiora-
tio unius, quam alterius. Idem dicen-
dum est de falso testimonio extra iudi-
cium: tenetur enim talis ad restitu-
tionem famæ, & aliorum dannorum, qui
sunt consecuta.

De Detractione, & Murmuratione.

¶ **V**c etiam pertinet peccatum de-
tractionis. Est enim detrac-
tio quoddam priuatum testimonium
criminis, & infamiae alterius: & comi-
nitur, cum aliquis verbo dicit aliqui
nocuum famæ alterius, siue falsum, si
occultum: nam, si sit publicum; non ei-
detraction, nec contra iustitiam: lice-
possit esse contra Charitatem, si dicatu-
ex contemptu, & vilipendio proximi
& in materia graui, & ex aliquo intento
odio personæ; & in utroque casu crimi-
nis falsi, vel occulti tenetur ad restitu-
tionem famæ, & dannorum.

j Re

5 Reuelare aliquod crimen occultum
alicui prudenti viro, aut valde coniun-
cto, qui seruaturus sit secretum, ob ali-
quem bonum finem; aliqui putant non
esse peccatum, saltem mortale: quod est
probabile.

6 Murmuratio absque antecedenti
detractione, tunc est, cum aliquod factū
publicum, quod alioqui in bonam par-
tem esset accipiendum, aut posset acci-
pi; aliquis in malam partem accipit, ca-
lumniando personam cū aliquo dispen-
dio illius, & querelis, vel certè exagge-
rando ultra meritum aliquod factū ma-
lum publicum. Eodem modo, & potest
esse mortale, tum ratione sui, si materia,
& res esset grauis, & persona publica,
& calumnia grauis: tum ratione effe-
ctus, si grauis aliqua perturbatio seque-
retur in proximis, & graue aliquod ma-
lum. Si autem delictum esset falsum, aut
occultum; tunc simul esset detractio, si
fingeretur, aut publicaretur, & murmu-
ratio. Et circa hæc peccata aduenten-
dum est non solum peccare, qui loquun-
tur, sed etiam qui audiunt: si illi consen-
tiant, & sibi complaceant in tali detra-

N 2 Ctorne,

ctione, & præbeant ansam detrahendi
aut si sint causa detractionis. Agunt
Detractione, & Murmuratione Tolet.
c. 63. Less. lib. 2. c. 15. dub. 2. Azor. 10. 3. li.
cap. 6. Filiuc. tom. 2. tr. 40. c. 3. & 4. Bon
tom. 2. disp. 2. quest. 4.

De Iudicio Temerario.

7 **H**uc etiam spectat peccatum i
dicij temerarij: non enim solu
prohibemur falsum crimen imponere
proximo, sed neque temere interius i
dicare de illo. Hic autem hæc omnia po
sunt distingui: iudiciū, opinio, suspicio
& dubium. Iudiciū in re nostra tunc
cum aliquis certò affirmat, saltem me
ratiter, aliquid malum de proximo si
sufficientibus indicijs ad taliter iu
candum: & hic est perfectus actus in
materia, & est peccatum mortale, n
sit paruitas materiæ, aut imperfecta
liberatio, & inaduententia.

8 Opinio temeraria est, cum qu
non iudicat certò malum de proxim
sed probabiliter adhærendo vni pari
sine sufficientibus indicijs ad tales m
hæc

hæsionem. Suspicio est leuis opinio, et iam sine sufficientibus indicijs, ad ira leviter suspicandum. Dubium est duplex, aliud Positiuum, cùm icilicet aliquis actu positivo dicit hanc, vel illam rem esse dubiam, & non adhæret alteri parti, & hoc etiam facit sine sufficientibus indicijs. Dubium Negatiuum est cùm quis suspendit iudicium, nihil positiuè affirmando, vel negando.

9 Vniuersaliter ergo ad temeritatem requiritur, vt indicia non sint sufficientia respectuè ad eum actum intellectus, quem elicimus. Vnde potest esse, vt indicia, quæ non sunt sufficientia ad iudicium, aut sufficientia ad opinionem, aut suspicionem. Et præter iudicium, probabile est alios actus numeratos temerarios nō esse peccata mortalia, propter imperfectionem actus: maximè si indicia non sint valde insufficientia. At in rebus Fidei dubitare positiuè, & deliberatè, & scienter; est hæresis. Agunt de iudicio temerario Bonac. loc. cit. q. 8. Azer. tom. 3. lib. 13. c. 11. Less. lib. 2. c. 29. dub. 2. Fillius. to. 2. tr. 40. cap. 1.

De Iniurijs, & Contumelijs.

10 **S**implici detractioni sæpè adiungitur conuicium, & contumelia in proximum: cùm scilicet falso cimen, aut malum imponitur proximo per verba iniuriosa, procedētia ex interno aliquo odio, aut ira, aut inuidia in illum: Et tunc non solum peccatur contra iustitiam; sed etiam peculiari modo contra Charitatem. Vnde si crimensū publicum, ex peccatum solum contra Charitatem, iuxta qualitatem materiæ, & personæ. Vbi aduertendum est, quod licet interdum iniuriæ contingant falsa mala, aut crimina proximi; tamen non peccatur contra iustitiam, consideratis personis, & locis, & consuetudinibus prauis: quia solent talia dici, non quia vera sint, aut iudicentur ab alijs, ut vera, sed ex vsu: neque ex his sequitur infamia proximi, quia non datur illis fides, sed creduntur progredi ex aliquo malo animo, aut vsu, aut ex impetu quodam leuis etiam excandescentiæ. Et sic sæpè excusantur à mortali, saltēm

con-

contra iustitiam, rustici, & pueri, & milites, & similes, nec tenentur ad restitucionem, sæpè tamen peccatur contra Charitatem, iuxta dispositionem animi iniuriatis. Qui sic grauiter alium offendit; tenetur illi reconciliari petendo veniam, aut ostendendo signa amicitiae, aut quid simile, iudicio Prudentum. Agunt de contumelia, & alijs illi ad nexis Filliuc. loc. cit. c. 3. Azor. tom. 3. lib. 13. c. 5. Tol. l. 5. cap. 9. 1

ii Superiores, si in aliqua iniuria excellerint, reprehendendo subditos; non tenentur petere veniam: sed alio modo reconciliari, ostendendo alia signa benevolentia, &c.

D E V L T I M I S Duobus Præceptis Decalogi.

De Delectatione morosa.

I **H**is vltimis præceptis continetur prohibitio mali desiderij, siue circa bona alterius, siue circa

N 4 alie-